

Kommentar til MEFA-meddelelse nr. 157/78: Handelsministerens kommentarer til en henvendelse af 12. april 1978 fra DUMEX – L 119 – bilag 16.

Punkt 1.

Afsn. 2, sidste sætning (side 1):

Passer ikke. Patentloven § 3, stk. 2, siger:

»Er patent meddelt på en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt, omfatter eneretten også de ved anvendelse af fremgangsmåden fremstillede produkter«.

Paragraffen siger intet om, at forudsætningen skulle være, at den patenterede fremgangsmåde skulle være den *eneste praktiske*.

Hvad der muligvis er ment er, at der vil foreligge en formodning om, at et – især nyt – produkt er fremstillet efter den indtil nu kendte (patenterede) metode. Men det er op til patentejeren at bevise, at den formodede krænker har benyttet den patenterede metode. Der findes ikke »omvendt bevisbyrde« i dansk lov (såsom Schweiz, Holland) i henhold til nye produkter.

Afsn. 3 (side 2 øverst):

Det er ikke korrekt at påstå, at man »i realiteten yder en patentbeskyttelse der kommer ret nær til produktbeskyttelse«. Forholdet er det, at en opfindelse på en fremgangsmåde principielt skal være ny for at være patenterbar.

I tilfælde af fremstilling af lægemidler har man dog holdt sig til samme praksis som i andre lande, nemlig at bevilge patent på i og for sig banale fremgangsmåder, såfremt disse fører til et nyt produkt eller hvis produktet har en ukendt, overraskende terapeutisk virkning. Det »opfinderiske moment« må i disse tilfælde ses i selve produktet og ikke i fremgangsmåden, og denne praksis er altså en slags »kompensation« for, at det er umuligt at få patent for selve produktet.

Det er derimod ikke klart, hvad der menes med den sidste sætning, nemlig at man ikke kan få indirekte patent på selve produktet ved at patentere »samtlige mulige fremgangsmåder ved fremstilling af stoffet«. En sådan bestemmelse findes ikke i nogen lov i hele verden. Det ville også være meningsløst, idet man aldrig kan konstatere, om alle muligheder for fremstillingen er udtømt.

Side 3, linie 2:

I stedet for »Sverige« skal det vist nok hedde »Finland«.

I henhold til Finland henvises til vedlagte udklip fra »SCRIP« af 15. april, side 3, hvoraf det fremgår, at man i Finland ikke agter at ophæve forbudet mod lægemiddelpatentering, netop for at beskytte den nationale industri og sikre landets eksportmuligheder.

Side 3, punkt 4:

Handelsministerens kommentar nævner ikke, at f. eks. Dansk Forening til Fremme af Opfindelser og Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 går imod ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention (og af Fællesskabets Patentkonvention). Heller ikke at følgende firmaer og foreninger har protesteret: Danmarks Apotekerforening, BFID, Gea og Grindstedværket.

Side 4:

Første sætning: »Den omstændighed synes ikke at kunne begrunde, at sådanne industriområder holdes uden for patentlovgivningen« og fortsættelsen »Denne bør ikke benyttes til en indirekte beskyttelse af indenlandsk industri«.